

- 3) Přílohy VI a VII nařízení č. 543/2008, ve znění prováděcího nařízení č. 1239/2012, jsou dostatečně přesné pro provedení kontrol zmrazených a hluboce zmrazených kuřat určených k vývozu s nárokem na vývozní náhradu, takže okolnost, že členský stát nepřijal praktická opatření, jejichž přijetí vyžaduje čl. 18 odst. 2 uvedeného nařízení, nevede k tomu, že vůči dotčeným podnikům nelze uplatňovat výsledky těchto kontrol.
- 4) Vývozce zmrazených nebo hluboce zmrazených kuřat se může v souladu s čl. 118 odst. 2 a čl. 119 odst. 1 druhým pododstavcem nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 450/2008 ze dne 23. dubna 2008, kterým se stanoví celní kodex Společenství (Modernizovaný celní kodex), jednak osobně účastnit nebo být zastoupen na kontrole tohoto zboží nebo odebrání vzorků a jednak může rovněž požadovat provedení další kontroly nebo odběru vzorků uvedeného zboží, pokud se domnívá, že výsledky získané příslušnými orgány nejsou platné.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 190, 8.6.2015.

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 9. března 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Finanzgericht Düsseldorf – Německo) – GE Healthcare GmbH v. Hauptzollamt Düsseldorf

(Věc C-173/15) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Celní unie — Celní kodex Společenství — Článek 32 odst. 1 písm. c) — Určení celní hodnoty — Licenční poplatky týkající se hodnoceného zboží — Pojem — Nařízení (EHS) č. 2454/93 — Článek 160 — ‚Podmínka pro prodej‘ hodnoceného zboží — Zaplacení licenčních poplatků ve prospěch společnosti spojené s prodávajícím i kupujícím dotčeného zboží — Článek 158 odst. 3 — Opatření týkající se úpravy a rozvržení nákladů“

(2017/C 144/03)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Finanzgericht Düsseldorf

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: GE Healthcare GmbH

Žalovaný: Hauptzollamt Düsseldorf

Výrok

- 1) Článek 32 odst. 1 písm. c) nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství, ve znění nařízení Rady (ES) č. 1791/2006 ze dne 20. listopadu 2006 musí být vykládán v tom smyslu, že k tomu, aby licenční poplatky byly považovány za týkající se hodnoceného zboží, toto ustanovení neukládá, aby jejich výše byla stanovena v okamžiku uzavření licenční smlouvy nebo v okamžiku vzniku celního dluhu, a dále, že umožňuje, aby se licenční poplatky „týkaly hodnoceného zboží“, i když se tyto poplatky týkají pouze části uvedeného zboží.
- 2) Článek 32 odst. 1 písm. c) nařízení č. 2913/92 ve znění nařízení č. 1791/2006 a článek 160 nařízení Komise (EHS) č. 2454/93 ze dne 2. července 1993, kterým se provádí nařízení č. 2913/92, ve znění nařízení Komise (ES) č. 1875/2006 ze dne 18. prosince 2006 musí být vykládány v tom smyslu, že licenční poplatky představují „podmínku prodeje/prodej“ hodnoceného zboží, jestliže v rámci jedné skupiny společností je zaplacení těchto poplatků vyžadováno podnikem, který je spojen s prodávajícím i s kupujícím, a tyto poplatky jsou uhrazeny ve prospěch téhož podniku.

- 3) Článek 32 odst. 1 písm. c) nařízení č. 2913/92 ve znění nařízení č. 1791/2006 a čl. 158 odst. 3 nařízení Komise č. 2454/93 ve znění nařízení č. 1875/2006 musí být vykládány v tom smyslu, že opatření týkající se úpravy a rozvržení nákladů uvedená v těchto ustanoveních mohou být uskutečněna, pokud byla celní hodnota dotčeného zboží určena nikoliv podle článku 29 nařízení č. 2913/92 ve znění pozdějších předpisů, ale podpůrným způsobem stanoveným v článku 31 uvedeného nařízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 236, 20.7.2015.

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 8. března 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Cour constitutionnelle – Lucembursko) – ArcelorMittal Rodange et Schifflange SA v. État du Grand-duché de Luxembourg

(Věc C-321/15) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Životní prostředí — Systém pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů v Evropské unii — Směrnice 2003/87/ES — Článek 3 písm. a) — Články 11 a 12 — Ukončení provozu zařízení — Vrácení nevyužitých povolenek — Období 2008-2012 — Neexistence náhrady škody — Struktura systému pro obchodování s povolenkami“

(2017/C 144/04)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Cour constitutionnelle

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: ArcelorMittal Rodange et Schifflange SA

Žalovaný: État du Grand-duché de Luxembourg

Výrok

- 1) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES ze dne 13. října 2003 o vytvoření systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství a o změně směrnice Rady 96/61/ES ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 219/2009 ze dne 11. března musí být vykládána v tom smyslu, že nebrání vnitrostátním právním předpisům, které příslušnému orgánu umožňují, aby požadoval vrácení, bez plné nebo částečné náhrady, nevyužitých povolenek, které byly bezdůvodně vydány provozovateli v důsledku toho, že tento provozovatel porušil povinnost včas uvědomit příslušný orgán o ukončení provozu zařízení.
- 2) Povolenky vydané poté, co provozovatel ukončil provoz zařízení, ke kterému se tyto povolenky vztahovaly, aniž o tom předtím uvědomil příslušný orgán, nemohou být kvalifikovány jako „povolenky“ na emise ve smyslu čl. 3 písm. a) směrnice 2003/87.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 294, 7.9.2015.